

7-8
červenec
srpen
2003

Košířský farní list

Červenec srpen

Prožitek léta

Současná doba se vyznačuje důrazem na smyslový požitek. Jako by nic plnějšího a dokonalejšího neexistovalo. Slast musí být pokud možno co nejintenzivnější, slouží jako východisko z nudy. Prázdnotou a hořkostí však bývá často vystřídána.

Také v letních měsících si lidé chtějí co nejvíce užít. Hledají se neomezené možnosti bez jakýchkoliv zábran. Vždyť smyslový ráj skýtá tolik radovánek.

Má se křesťan tomuto stylu podříditi? Písmo nás v 1. listu Petrově vede k životní střízlivosti:

*„Odhodlaně se tedy připravte ve své mysli, buďte střízliví a celou svou naději upněte k milosti, která k vám přichází ve zjevení Ježíše Krista. Jako poslušné děti nedejte se opanovat žádostmi, které vás ovládaly předtím, v době vaší nevědomosti, ale jako je svatý ten, který vás povolal, buďte i vy svatí v celém způsobu života. Vždyť je psáno: **Svatí buďte, neboť já jsem svatý.**”*

(1. Petr 1,13-16).

V témže listě sv. Petra je velmi užitečné povzbuzení křesťanů k tomu, jak si mají počínat mezi nevěřícími, kteří jim nejsou lhostejní. Pokud je však touží přivést na cestu víry, nelze nic očekávat od laciného přizpůsobování, ale od tohoto jednání:

“Milovaní, v tomto světě jste cizinci bez domovského práva. Prosím vás proto, zdržujte se sobeckých vášní, které vedou boj proti duši, a žijte vzorně mezi pohany: tak aby ti, kdo vás osočují jako zločince, prohlédli a za vaše dobré činy vzdali chválu Bohu, „v den navštívení”. ”

(1. Petr 2,11-12).

Letní volno a teplejší počasí poskytují příhodné podmínky pro turistiku. Může mít naprosto požívačnou podobu nebo se může stát krásným prožitkem, určitým druhem umění. Ve prospěch této snahy se někdo pokusil sestavit několik zásad, kterým dal název:

DESATERO PRO TURISTU

1. Rozluč se se svými doma, ale ne s Bohem.
2. Nezapomeň si vzít do batohu všechny věci i pro duši.
3. Obuj si dobré boty, aby ti vydržely i na cestu do kostela.
4. Chod' po všech cestách, ale nezapomeň na cesty Boží.
5. Smetí házej do odpadkového koše, ale ne do duše.
6. Na cestu neházej kameny, ale úsměvy.
7. Dej si černé brýle tak, aby ti nezacláněly Boha.
8. Nasyť si žaludek, ale nenechávej hladovou duši.
9. Chod' podle kompasu, ale i podle Písma svatého, a nezabloudíš.
10. Vrať se po prázdninách zdravý, ale i lepší.

P. Lohelius

Liturgický kalendář

Červenec 2003

3. čtvrtek	Svátek sv. Tomáše, apoštola
4. pátek	Památka sv. Prokopa, opata
5. sobota	Slavnost SV. CYRILA, MNICHA, A METODĚJE, BISKUPA, patronů Evropy, hlavních patronů Moravy
6. neděle	14. neděle v mezidobí
11. pátek	Svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy
13. neděle	15. neděle v mezidobí
14. pondělí	Bl. Hroznaty, mučedníka
15. úterý	Památka sv. Bonaventury, biskupa a učitele církve
17. čtvrtek	Bl. Česlava a sv. Hyacinta, kněží
20. neděle	16. neděle v mezidobí
22. úterý	Památka sv. Marie Magdaleny
23. středa	Svátek sv. Brigity, řeholnice, patronky Evropy
25. pátek	Svátek sv. Jakuba, apoštola
26. sobota	Památka sv. Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie
27. neděle	17. neděle v mezidobí
29. úterý	Památka sv. Marty
31. čtvrtek	Památka sv. Ignáce z Loyoly, kněze

Srpen 2003

1. pátek	Památka sv. Alfonsa Marii z Liguori, biskupa a učitele církve
První pátek v měsíci
3. neděle	18. neděle v mezidobí
4. pondělí	Památka sv. Jana Marii Vianneye, kněze
6. středa	Svátek Proměnění Páně
8. pátek	Památka sv. Dominika, kněze

9. sobota	Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice, patronky Evropy
10. neděle	19. neděle v mezidobí
11. pondělí	Památka sv. Kláry, panny
14. čtvrtek	Památka sv. Maxmiliána Marii Kolbeho, kněze a mučedníka
15. pátek	Slavnost NANEBEVZETÍ PANNY MARIE POUTNÍ SLAVNOST V KAPLI NA KLAMOVCE
17. neděle	20. neděle v mezidobí
20. středa	Památka sv. Bernarda, opata a učitele církve
21. čtvrtek	Památka sv. Pia X., papeže
22. pátek	Památka Panny Marie Královny
23. sobota	Sv. Růženy z Limy, panny
24. neděle	21. neděle v mezidobí
25. pondělí	Sv. Benedikta, Jana, Matouše, Izáka a Kristiána, mučedníků
27. středa	Památka sv. Moniky
28. čtvrtek	Památka sv. Augustina, biskupa a učitele církve
29. pátek	Památka Umučení sv. Jana Křtitele
31. neděle	22. neděle v mezidobí

Oznámení

- **V měsíci červenci a srpnu nebudou pondělní a úterní bohoslužby** v kapli P. Marie Na Klamovce.
- Mše sv. z poutní slavnosti **NANEBEVZETÍ PANNY MARIE** bude v kapli Na Klamovce **v pátek 15. srpna v 17,30 hod.**

POZVÁNÍ

Otče Loheli,

*mám tu čest pozvat Vás i celou košířskou farnost na svoje **první řeholní sliby**. Uskuteční se **v sobotu 23.8. 03 v 10 hod.** ve františkánském kostele v Moravské Třebové. Obřad slibů proběhne během mše svaté. Po ní je zajištěno pohoštění (guláš) a hojný prostor pro setkávání.*

Chci také Vám a celé farnosti poděkovat za to, co jste pro mne znamenali. Byl to z veliké části Váš osobní příklad, domácí atmosféra společenství mládeže, milé prostředí celé farnosti a v neposlední řadě modlitby vás všech.

Těším se na viděnou zde v Třebové a dejte prosím vědět kolik by vás asi přijelo.

S pozdravem a přáním pokoje

*Ondřej František Bonaventura Čapek
Moravská Třebová 24.5.2003*

Naši světci

Sv. MARKÉTA z Antiochie (13. července)

Tato mučednice se narodila ve 3. století v syrské Antiochii, kde také v roce 305 zemřela.

Je patronkou sedláků, panen, kojných, dívek, rodiček, manželek, při těžkém porodu, proti neplodnosti, při nemocech obličejů a při ranách, plodnosti a patří ke 14 pomocníkům v nouzi. Je vedle sv. Barbory a Kateřiny jednou ze tří *Virgines Capiales* (tři svaté panny). Místem jejího uctívání je dnes Monte Fiscone v italské provincii Viterbo, malebné městečko vysoko nad Bolsenským jezerem. Dóm uprostřed místa je zasvěcen mučednici: sv. Margareta. V osmiúhelníkové stavbě, kterou plánoval Michel Sanmicheli, s daleko viditelnou kopulí, jsou uctívány ostatky mučednice z Antiochie.

Margareta přišla na svět podle legendy ve druhé polovině 3. století jako dcera pohanského manželského páru v Antiochii. Kojná, přesvědčená křesťanka, vychovávala dívku od narození v křesťanské víře. Když zpozoroval otec po letech odklon své dcery od modlářství, udal Margaretu u místodržícího Olybria. Tomu učarovala krása mladé dívky, takže se nejen pokoušel odvrátit ji od křesťanství, ale chtěl ji i učinit svou ženou.

Margareta, která věděla, do jakého nebezpečí se dostává při odmítnutí Olybriových návrhů, prohlásila odvážně místodržícímu, že zasvětila svůj život svému nebeskému ženichu Ježíši Kristu. Řekla: „Smiš snad žádat, abych se vzdala nebe a zvolila místo toho prach země?“ Pokořený Olybrius dal pak Margaretu pálit pochodněmi, pověsit za vlasy a bičovat.

Legenda, která přikrášluje silně Margaretin životopis, vypravuje, že se zjevil zajatkyňi v žaláři v noci drak a chtěl ji spolknout. Když udělala Margareta znamení kříže, příšera zmizela. Také prý se zahojily těžké rány křesťanky zázračným způsobem hned den po mučení. Když se šířil v lidu pro tyto zázraky stále větší neklid a četní pohané se dali pokřtít, neznal už hněv místodržícího mezí. Olybrius nařídil stětí mladé křesťanky, které bylo provedeno nakonec na veřejném náměstí města. Bylo to r. 305.

Úcta a tradice: ve středověku byl Margaretin den pro sedláky důležitý pro předpověď počasí. Když bylo počasí předtím dobré, začínaly v ten den žně: 20. července se také platilo selské nájemné.

Znázorňování: Margareta z Antiochie byla znázorňována různým způsobem. Zvláště často ji vidíme s drakem (legenda), např. na malbě od Tiziana v Pradu v Madridě nebo na kresbě od Martina Schongauera (Kabinet mědirytin, Berlín). Často má Margareta u sebe palmu, kříž, hůl s křížem i korunu, knihu a hřeben. Častěji byla Margareta znázorňována i s jinými pannami, např. s Barborou na křídlovém oltáři od Altdorfera v klášterním kostele ve Sv. Floriánu v Rakousku. Také mučednictví nacházelo svůj výraz ve výtvarném umění: např. malba od Carraciho ukazuje v kostele sv. Mauricia v Mantově Margaretino stětí.

Pod patronací sv. Markéty je skvostný klášterní kostel břevnovských benediktínů v Praze. Je klasickou ukázkou radikálního baroka. Jeho předchůdcem byla starší svatyně, představovaná během několika staletí. Z románské fáze z doby kolem roku 1040 pochází unikátně dochovaná krypta, objevená v letech 1965- 69 pod chórem, trojboká stavba členěná polosloupky, mezi nimiž jsou výklenky s okny. Představuje jednu z nejstarších a nejhodnotnějších raně románských památek u nás. Současný vrcholně barokní kostel byl nově postaven v letech 1708-15 pravděpodobně K. Dienzenhoferem.

Hlavní oltář sv. Markéty byl svěcen roku 1720. Skicu architektury patrně vypracoval K.I.Dienzenhofer, sochy pocházejí z dílny M. V. Jakela. Dřevěná pozlacená Markétina socha drží v pravici kříž a v levici mučednickou palmu, má duté jádro v němž jsou uloženy relikvie. K Markétě se otáčejí andělé s rohy hojnosti, atributy dobré úrody, již je světice patronkou, shora jim žehná Bůh Otec. Svatostánek zdobí plastika mystického beránka.

Mučednictví Margarety a její boj se satanem v podobě draka. Podle dřevorytu od Michaela Wolgemuta, který vznikl v 15.století.

Farní zájezd za sakrálními památkami západních Čech

Dne 17.5.2003 se uskutečnil farní zájezd do Západních Čech s cílem navštívit sakrální památky vrcholného baroka – Mariánská Týnice a klášter Plasy. Ale nejen jich.

První zastavení bylo naplánováno na 10:00 v Potvorově, kde stojí románský kostel zasvěcený sv. Mikuláši. Čas příjezdu 9:59. Čekal na nás páter Gilbert Matuška který nás

seznámil s historií a výzdobou kostela, svými farnostmi mezi ně patří Plasy. Setkali jsme se s ním ještě jednou a to v restauraci u Tomáše v Plasích. Kostelík je působivý svou slohou čistotou a střídou, jednoduchou a vyváženou vznešeností vnitřního prostoru. Kostelík byl opevněn, čehož dokladem jsou kruhová okna, která sloužila současně i jako střílny.

Po krátkém přesunu nás čekala barokní perla od Jana Blažeje Santiniho – Mariánská Týnice. Je to poměrně velký komplex citlivě a působivě zasazený do krajiny, viditelný ze všech stran. Areálu dominuje kostel s obrovskou kupolí a mohutným prostorem, který je v současné době v rekonstrukci. Vzhledem k tomu, že v sobotu probíhala venkovní slavnost s vystoupením pěveckých sborů a ukázkami řemesel, bylo možné projít celý areál, včetně vnějších ambitů. Expozice v místním muzeu nabízí velmi pěknou kolekci gotických soch a velkoryse řešené sály dokumentující život místního regionu a jeho bohatou historii. Na nádvoří jsme mohli obdivovat řemeslné umění s možností koupě vytvořených exemplářů. Začal se hlásit hlad a tak jsme se vydali do Plas.

Oběd proběhl v restauraci u Tomáše. Obsluha byla vzorná a oběd chutnal všem. Někteří z nás stihli procházku podél řeky Střely až ke komplexu cisterciáckého kláštera. Opozdilci dojeli

autobusem cca. 500 m. (to je ostuda) a následovala prohlídka tohoto kláštera. Tento klášter byl založen králem Ladislava II 1144-45. Plaský klášter je postaven doslova na vodě – je to ukázka unikátního lidského génia a důmyslu. Hned u vchodu je malý bazének

, který dokumentuje výstavbu kláštera. Byl postavený na 5.000

dubových kůlech s dokonalým vodním systémem, který kontroluje stav a částečně kvalitu vody. Průvodkyně nám přečetla nápis „Bez vody se tato stavba zřítí.“ Prohlídku jsme začali v ambitech s krásně restaurovanými freskami ze života cisterciáků. Následovala prohlídka letního refektáře, kde je původní podlaha, nádherná štuková výzdoba. V objektu se točili Bídníci s Gérardem Dépardieu. Kaple sv. Bernarda je pravý skvost Santiniho umění - jeho typická hvězdice završující klenbu nás uchvátila svou vznešeností a touhou vzlétnout k nebesům a proniknout do jejich tajemství.

Druhá kaple, zasvěcená sv. Benediktovi, je neméně působivá. Vynikající akustika, kterou vyzkoušel pan J. Plíšek společně s některými farníky. Nachází se zde též freska jejíž výška je 27 metrů. Po ukončení prohlídky jsme prožili mši svatou v místním kostele.

Posledním zastavením byl renesanční kostel sv. Václava v Kralovicích. Na hlavním oltáři je originál Piety, pocházející z Mariánské Týnice. V kostel se nachází mumiová hrobka Gryspeků. Průvodkyně se nám velmi věnovala. Pan varhaník Plíšek vyzkoušel místní varhany a někteří z účastníků si stačili prohlédnout nově zrekonstruované náměstí v Kralovicích s novou kašnou.

Pout' byla bohatá nejen na duchovní a umělecké zážitky, ale i na vřelost a pospolitost účastníků k době navzájem. Potěšili jsme se humorem i pozorností poutníků rozdáváním vlastnoručně vyrobených dobrot – koláčů, buchet, dortíků. Ale nejkrásnější a nejmilejší zážitek byl z teplého lidského slova a je zapsaný hluboko v srdci každého z nás, kdo se pouti, byť i poprvé zúčastnil.

Marie Valentová

Farní návštěva kláštera na Pernikářce

Letošní návštěva kláštera 8.června 2003 byla jubilejní – desátá. Proto byla i trochu jiná, a pro mnohé účastníky překvapující. Většina farníků totiž netušila, že v blízkosti naší farnosti se nachází klášter Casa Edith Stein v pěkně zrekonstruované usedlosti Pernikářka. Nové bylo také to, že jsme letos po řadě mužských klášterů zavítali do kláštera ženského a navíc jsme do něj putovali společně pěšky z naší kapličky Nanebevzetí Panny Marie na Klamovce. Tam jsme se sešli k prohlídce kapličky, která je po celkové generální opravě. P.Lohel nás

v krátkém výkladu seznámil s historií kaple i jejím restaurovaným mobiliářem (podrobně popsala historii vzniku kaple nedávno zesnulá historička dr. M. Marešová v jednom z našich starších farních listů).

Kaple na Klamovce je nejstarším košířským kostelem. V její blízkosti bývaly dříve četné vinice. Jedna z nich se nazývala Okrouhlík a toto jméno dosud nese část dnešní oblasti Klamovky, zejména okrouhlé návrší, zdvihající se hned za kapličkou. V době kolem roku 1730 pomáhal Okrouhlík svými výnosy vydržovat jezuitskou kolej u sv. Klimenta na Starém Městě, které náležel. V této době však v místech, kde se dnes nachází kněžiště kaple, stála jen původní malá kaplička z konce 17. století. Dnešní kaple vznikla jejím rozšířením roku 1752. Jedná se o hodnotnou barokní architekturu obdélného půdorysu s polokruhově uzavřeným kněžištěm a sakristií. V průčelí je dominantní motiv karulového okna. Hlavní oltář je zasvěcen tajemství Panny Marie Nanebevzaté, kde je Panna Maria v typickém barokním znázornění – v expresivní rozvířené atmosféře plné duchovního nadšení. Je obklopena apoštoly a celou řadou andělů. Obraz v horní části oltáře znázorňuje Nejsvětější Trojici. Na postranních oltářích jsou obrazy Vzkříšeného Krista. Další obrazy pak ukazují udělování almužny a křesťanské milosrdenství. Na vzácné dřevěné bohatě zdobené kazatelně je znázorněn Duch svatý a Panna Maria. Je doloženo, že do kapličky i z kapličky se konaly poutě od 2. poloviny 7.století. Záznamy jsou v matrikách farností Liboc, Smíchov a kostela sv. Tomáše na Malé Straně. V dnešní době jsou v kapli mše sv. v pondělí a úterý v 7,30 hod. s výjimkou letních měsíců. V létě je však možné přijít na pouť, která se konává v den slavnosti Panny Marie Nanebevzaté 15.srpna.

Po zajímavé prohlídce kaple, kdy si i někteří účastníci zavzpomínali na pravidelné nedělní mše svaté ve válečných a poválečných letech, a po společné modlitbě desátku růžence jsme vyrazili cestou do kopce. Na konci ulice u Pernikářky 1/111 jsme našli cíl naší výpravy, klášter Casa Edith Stein sester karmelitek sv. Terezie z Florencie. Tam jsme již byli očekáváni s uvítáním tří sester karmelitek. Ty nás zavedly do kongresového sálu hotelu, který rovněž provozují a kde nás oficiálně přivítala matka představená. Úvodem jsme shlédli diapozitivy, které byly provázeny slovem o historii kongregace a usedlosti Pernikářky.

V místech, kde stojí dnešní objekt Pernikářka, byla v 15. století vysazena vinice, kterou podle historických pramenů od r. 1488 až do roku 1579 vlastnila řada majitelů. Kupodivu všichni byli perníkáři a tak přišla usedlost ke svému jménu. Budovy Pernikářky vznikly již v 17.století, kolem roku 1800 došlo k přestavbě a jejich nynější, v zásadě pozdně barokní stav je výsledkem úprav z počátku 19.století. V 70.létech 20.století byly hospodářské objekty upraveny na byty a spolu s hlavní budovou pronajaty. Od r.1964 jsou tyto budovy památkově chráněny. Od 80. let patřila Pernikářka Střednímu odbornému učilišti Dopravních podniků, které provedlo několik rekonstrukcí. Sestry karmelitky mají tyto budovy od roku 1997. Po rozsáhlé rekonstrukci se stala Pernikářka od 6. května 2001 domovem sester. Dům

byl v tento den slavnostně otevřen za účasti kardinála Vlka a je k dispozici všem, kdo hledají zařízení pro modlitbu, ztišení a. reflexi. Během akademického roku v části domu vyhrazené pro kolej žije 23 vysokoškolských studentek. K dispozici je kaple sester, knihovna, hovorny a také sál s možností simultánního tlumočení. Dům nese jméno Edith Steinové-sv. Terezie Benedikty od Kříže (1892-1942), filozofky,žačky a spolupracovnice E.Husserla, autorky významných prací z oblasti fenomenologické filozofie, psychologie a pedagogiky, která původem ze židovské rodiny po letech vzdálení se víře našla své místo v katolické církvi. Vstoupila do řádu bosých karmelitek a její vědecká činnost skončila až deportací do Osvětimi, kde pravděpodobně 9. srpna 1942 zemřela.

Karmelitky sv. Terezie z Florencie patří k jedné ze dvou kongregací karmelitek, které začaly v Čechách působit po zhroucení komunistického režimu a které ke kontemplativnímu charakteru řádu připojily i vnější apoštolát. První z nich, karmelitky Dítěte Ježíše, pracují spolu s otci bosými karmelitány v chrámu

Pražského Jezulátka a na Zbraslavi. Druhou kongregací úzce spojenou se spiritualitou Karmelu jsou právě sestry karmelitky sv. Terezie z Florencie, přičemž přídomek „z Florencie „ neoznačuje neznámou světici, ale připomíná toskánský původ této řeholní rodiny. Řeholní společenství, jako jsou sestry karmelitky sv. Terezie, usilují o to, aby vlastním životem vydávaly svědectví o živém Bohu a doprovázely druhé na jejich cestě modlitby k setkání s Bohem uprostřed současného světa. Podstatným prvkem jejich charismatu je eucharistická adorace. Z ní a z kontemplativní modlitby vůbec vychází a čerpá veškerá jejich apoštolská činnost ve farnostech, školách, exercičních domech podle potřeb místní církve. Jejich zakladatelkou je blahoslavená Terezie Marie od Kříže (1846-1910), vlastním jménem Teresa Manetti, narozená v Campi Bisenzio u Florencie v italském Toskánsku. Kongregaci založila v roce 1874.

Po různých dotazech nám sestry ukázaly klášter, hotel i kolej pro studentky a pohostily nás v jídelně. Závěrem vznikla společná fotografie a přišlo loučení, po kterém jsme s pěkným pocitem a radostí v srdci hezky prožitého nedělního odpoledne odcházeli ke svým domovům.

V. Plíšek

P.S. Pro ty, kterým se nepodařilo klášter navštívit připomínáme, že v klášterní kapli slouží každou středu v 17,30 mši svatou premonstráti ze Strahovského kláštera. V prázdninových měsících červenci a srpnu se v kapli bohoslužby nekonají.

Dovětek jedné z účastnic:

Ráda bych poděkovala důstojnému Pánu L. Klinderovi a všem ostatním, kteří vybrali tak pěkný výlet do kláštera kongregace sester karmelitek od sv. Terezie na Pernikářce 8.6.03. Nedovedla jsem si až dosud představit, že na Smíchově je tak krásně obnovený klášter. Tři italské sestřičky se vzorně starají o celý rozlehlý objekt, o kterém nám hezky vyprávěly a promítly nám i diapozitivy z historie jejich kongregace. Poskytly nám také občerstvení, které bylo v horkém počasí velmi vítané. Na oplátku byly pozvány na bohoslužby do obou košířských kostelů (i na táborák na závěr školního roku) a s radostí jsme zaznamenali již 10.6.03 jejich první návštěvu na ranní mši sv. v kapli Nanebevzetí Panny Marie.

L. Dušková

Desáté výročí putování po kláštorech

Občas slychávám, že nějaká firma, televize či instituce slaví 10. výročí a při té příležitosti oslavuje, rekapituluje a dává slevy. Dovolte mi, abych se i já rozpomněl na první impuls, myšlenky a začátky této košířské tradice v dnešním prázdninovém čísle, které občas bývá více oddechové a kde se tu a tam vyskytnou neobvyklé zážitky (např. putujících košířských výrostků na Praděd či ten s mrtvou kočkou poletujícím sem a tam přes plot).

Nuže tato tradice se zrodila z Vašeho podnětu. Již si nepamatuji, která starší farnice s tím přišla na „valné hromadě“, kde také vždy býval vyžadován řečnický příspěvek od mládeže. A po jednom takovém mém vystoupení, kde jsem vylíčil, co zase mládež dělala, kde různě byla a jak se schází, se přihlásila jedna dobrá žena s tím, že by starší farníci chtěli také někdy někam vyrazit s mládeží a že pro ně kostelní spolek nic nepřichystá, jenom tu hromadu (rozumí se valnou). A nyní se přiznávám, že jsem nejdříve tuto připomínku nebral moc vážně a přemýšlel takto: Možná, že když jsem ve svém řečnění mluvil o prázdninovém putování mládeže po jižní Moravě s batohem na zádech, že by také babičky uvítaly něco takového. A tak jsem nejdříve přišel na nápad připravit pro ně puťák pod širák. Dokonce jsem si říkal, že bychom babičky mohly obléci do maskáčů. Našel jsem ale jen jednu pozitivní stránku věci: jistě by s sebou napekly hodně buchet a koláčů. A také týden se mi zdál nějak dlouhý. A tak jsem přišel na další nápad. Uděláme jim po Praze noční bojovku. Ale to jsem si zase nebyl jist, kolik by se jich bez úhony vrátilo zpět. A tak do třetice jsem se více a odpovědněji zahloabal a ještě jeden nápad ulovil. Co se takhle někdy v neděli odpoledne vypravit někam společně. A že jsme pražská farnost, tak proč třeba nevyužít krásných starobylých klášterů, kterých je po Praze dost. A něco se při tom dozvědět nejen o stavbě, ale i o historii a současnosti řádu. A třeba i nahlédnout do těch míst kláštera, kam by se jinak jednotlivec nedostal.

A který klášter vybrat jako první? No přece ten strahovský. (Jako bychom tušili, že k nám za pár měsíců přijde také jeden premonstrát.) No a přijde vůbec někdo? Můj bratr Vojtěch tehdy tipoval 20 lidí. A já, protože jsem optimista, tak 30. A výsledkem jsem byli překvapeni oba dva – dostavilo se jich osmdesát! S podobně vysokou účastí následovaly návštěvy dalších klášterů. Roku 1995 benediktinský v Břevnově, 1996 kapucínský s Loretou, 1997 křížovnický u Karlova mostu, 1998 kanovníci na Vyšehradě, 1999 dominikáni u Sv. Jiljí, 2000 karmelitáni u Jezulátka, 2001 minorité u Sv. Jakuba a v roce 2002 bývalí augustiniáni na Karlově. Letos po deseti letech se můj bratr Vojtěch zúčastnil také, i když jen první půlky v kapličky na Klamovce. Tentokrát jsem ale netipoval počet osob, ale čas, kdy bratr odběhne k porodu. A už tři hodiny po tom, co jsme se vesele rozloučili s karmelitánkami, se mu narodil syn Jan (Nepomucký). A tak k té početné skupině přibyl další človíček, který se už těší na to, až se naučí chodit, aby se v dalších letech mohl připojit k té farnosti, co se vždy zjara vypraví společně do jednoho z klášterů.

Václav Plíšek

P.S. Abych nezapomněl na tu jubilejní slevu. V příštích desetiletích můžete všichni s námi do klášterů chodit zdarma.

POZNÁVÁME NAŠE FARNÍKY

Krásné životní výročí oslavila v červnu paní varhanice EVA ŠARBACHOVÁ, která mistrně zvládá královský nástroj v kostele Nejsvětější Trojice. Z bohatého pokladu českého kancionálu vybírá i méně známé mešní písně a přispívá tak k obměně kostelního zpěvu. Děkujeme jí za její obětavost a přejeme jí (i sobě), aby ještě dlouho mohla „udávat tón“. Vyprošujeme jí k tomu hojnost Božího požehnání.

VĚRA RUPKOVÁ. I jí děkujeme za dobré dílo a přejeme hodně síly a radosti ze služby Pánu.

A ještě jedno úplně čerstvé výročí. Manželům Magdě a Vojtěchovi Plíškovým se narodil v den našeho farního putování na Pernikářku – 8.6.03 prvorozený syn. A jaké jméno dostane nový křesťan, první vnuk našeho pana varhaníka? Samozřejmě po dědečkovi, Jan Nepomucký. Přejeme malému Janovi, aby „rostl a sílil v bázni Boží“ a byl láskou a radostí celé rodiny.

Vydává:	Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
Redakční rada:	P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, V. Plíšek, M. Práger
Technická redakce:	J. Brůček
Uzávěrka:	15. každého měsíce
Náklad:	170 výtisků

Neprodejné